

Resolució d'1 de març de 2016, de finalització de la Reclamació 34/2015

Administració reclamada: Generalitat de Catalunya. Departament d'Interior. Direcció General de la Policia.

Informació reclamada: Diverses dades i informació relatives als llocs de treball de l'escala de suport del cos de Mossos d'Esquadra.

Resum: La concurrència de límits legals a l'accés, als efectes de no aplicar la regla del silenci administratiu positiu a les sol·licituds d'informació pública no resoltes expressament, és un fet que, de produir-se, desplega les seves conseqüències amb independència que hagi estat al·legada expressament o no per l'Administració al denegar fora de termini informació obtinguda presumptament per silenci administratiu positiu. Si les dades sol·licitades no estan afectades per un límit legal a l'accés, l'estimació presumpta de la sol·licitud per silenci administratiu positiu comporta que la resolució expressa posterior de l'Administració només pot ser confirmatòria d'aquella estimació presumpta. Per generar l'obligació administrativa d'haver de lliurar la informació en el termini de 30 dies de l'estimació de la corresponent sol·licitud, cal que la persona sol·licitant demani expressament aquest lliurament quan l'estimació és presumpta per silenci administratiu positiu. Informació pública és tota la informació que és a mans de l'Administració, i és en relació amb aquest objecte que es pot exercir el dret d'accés; en canvi, les obligacions administratives de publicitat activa vinculades a la transparència tenen un àmbit material molt més limitat, definit per l'article 8 LTAIPBG, amb l'objecte d'oferir a la ciutadania unes referències mínimes per poder avaluar la gestió pública, sense necessitat d'exercir el dret d'accés; en conseqüència, no procedeix desestimar una sol·licitud d'informació emparada pel dret d'accés justificant-ho en una institució diferent, com és la de les obligacions de publicitat activa, que a més té un àmbit material molt més limitat. La legislació de protecció de dades personals garanteix el dret de les persones a accedir a la informació, tant pública com privada, relativa a un mateix. No es poden facilitar les dades relatives als motius de la reserva de plaça de les relacions de llocs de treball de les administracions públiques, ja que alguns d'aquests motius poden comportar dades personals especialment protegides. Les dades relatives a la provisió dels llocs de treball de les administracions públiques s'han de fer públiques, i amb més motiu quan es tracta de provisions provisionals. No concorren límits que impedeixin de facilitar el codi del lloc de treball de les relacions de llocs de treball de les administracions públiques. La GAIP no té competència per incoar, instruir o resoldre procediments sancionadors. Si terceres persones afectades s'oposen al lliurament de la informació estimada per una resolució de la GAIP, aquesta no es pot executar mentre no venci el termini dins del qual pot ser impugnada en via contenciosa administrativa.

Paraules clau: Silenci administratiu. Publicitat activa i dret d'accés. Accés a dades personals pròpies. Dades personals. Terceres persones afectades. Oposició de tercers i execució. Relació de llocs de treball. Provisió de llocs de treball. Límits. Sancions.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 22 de desembre de 2015 es presenta a la GAIP la Reclamació 34/2015, contra la resolució de la Direcció General de la Policia de 18 de desembre de 2015, per la qual s'estima parcialment la sol·licitud d'informació relativa als llocs de l'escala de suport del cos de Mossos d'Esquadra, presentada per la persona reclamant, que és membre de la citada escala de suport.
2. El 13 de novembre de 2015 la persona reclamant, al·legant la seva condició de persona interessada (en tant que membre estatutari de l'escala de suport sobre la que demana informació), i invocant l'Estatut bàsic de l'empleat públic (EBEP) i la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG), sol·licita a la subdirecció general de recursos humans de la Direcció General de la Policia, en relació als llocs de treball reservats a l'escala de suport del cos de Mossos d'Esquadra, la informació següent:
 - 1) "Codi del lloc de treball.
 - 2) "Localitat on es troba ubicat.
 - 3) "Departament, direcció general, subdirecció i servei d'assignació.
 - 4) "Requisit de la titulació per a la provisió.
 - 5) "Si el lloc està ocupat o vacant.
 - 6) "Si resta ocupat, informar del tipus de provisió, de conformitat amb allò que disposen els articles 5 i 6 del decret 123/1997.
 - 7) "Si el lloc de treball resta ocupat per funcionari de carrera o interí.
 - 8) "Si el lloc de treball no està ocupat en propietat, i existeix reserva, quin concepte va possibilitar la reserva.
 - 9) "La identificació dels llocs de treball que resten subjectes a amortització".

També demana que se li indiqui el codi del lloc de treball i el servei on està assignada la mateixa persona reclamant.

3. El 18 de desembre de 2015 el director general de la policia dicta la resolució per la qual s'estima parcialment la sol·licitud d'informació pública indicada al fonament anterior. La part estimada parcialment és la relativa a la identificació del lloc de treball on està assignada la persona reclamant, que és el servei de gestió econòmica i logística de la subdirecció general d'administració i serveis de la Direcció General de la Policia; tanmateix, es denega la informació relativa al codi del seu lloc de treball, amb l'argument que "es tracta d'una codificació del programa informàtic de gestió integrada de personal, únicament útil als efectes de gestió de recursos humans, i d'accés limitat als gestors de personal".

En relació amb la resta d'informació sol·licitada, és a dir, la relativa a les dades indicades a l'antecedent anterior sobre la relació de llocs de treball (RLT) de l'escala de suport del cos de Mossos d'Esquadra, la resolució de 18 de desembre de 2015 invoca l'article 8 LTAIPBG, que

concreta determinats deures de publicitat activa, i en base al qual el seu fonament 2 estima que la sol·licitud formulada per la persona reclamant “no està subjecta al règim de transparència, atès que no té cabuda en cap dels supòsits previstos en l'article 8 LTAIPBG, els quals són els únics que justifiquen que l'Administració, en aplicació del principi de transparència, hagi de fer pública la informació. En aquest sentit, de la informació sol·licitada per la persona reclamant té consideració d'informació pública la recollida a la lletra d de l'article 8 esmentat” (la plantilla, la relació de llocs de treball i el règim retributiu). En conseqüència, i donat el deure de publicitat activa en relació amb l'RLT i la plantilla de l'escala de suport del cos de Mossos d'Esquadra, el fonament 6 de la resolució indica l'adreça electrònica on pot ser consultada.

Pel que fa a la resta d'informació sol·licitada, és denegada “per no tenir la consideració d'informació pública” (sic).

4. El 22 de desembre de 2015, al presentar davant la GAIP la Reclamació 34/2015, la persona reclamant formula les consideracions següents:
 - a) En relació amb la desestimació parcial de la seva sol·licitud d'informació referida als antecedents anteriors, afirma el seu “dret d'accedir en condicions d'igualtat als llocs reservats a l'escala de suport atesa la seva condició de funcionari de la pròpia escala de suport”.
 - b) Fa constar que, en aplicació dels articles 33 i 35 LTAIPBG, la seva sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent 2 s'ha d'entendre estimada per silenci administratiu positiu a partir del 15 de desembre de 2015, de manera que l'Administració estaria obligada a facilitar-li la informació sol·licitada de conformitat amb l'article 35.3 de la mateixa llei.
 - c) Invoca els articles 6.1.a, 7.2, 9.1.d i 20.1 i2 LTAIPBG per insistir en el seu dret a obtenir tota la informació sol·licitada, tant en atenció als objectius generals de transparència, com als efectes de tenir informació per poder accedir a un lloc de treball dins de l'escala de suport dels Mossos d'Esquadra que sigui del seu interès.
 - d) Sol·licita a la GAIP una resolució indicant a la Direcció General de la Policia que li notifiqui una certificació informativa de les dades relatives a l'RLT de l'escala de suport dels Mossos d'Esquadra demanades en la seva sol·licitud del 13 de novembre (antecedent 2).
5. El 23 de desembre de 2015 el Ple de la GAIP admet a tràmit la Reclamació indicada a l'antecedent anterior, i així és notificat a la persona reclamant i a la Direcció General de la Policia, a la que es sol·licita un informe i la documentació relacionada amb aquest expedient de sol·licitud d'informació.
6. El 19 de gener entra a la GAIP l'informe del director general de la policia sobre aquesta Reclamació, que es pronuncia també sobre les Reclamacions 32 i 33/2015, presentades per la mateixa persona. A més de reiterar les consideracions referides a l'antecedent 3, en base a les quals va atendre només parcialment la sol·licitud d'informació de la persona reclamant i en va desestimar la resta,

aquest informe assenyala que les dades no publicades a l'RLT i que la persona reclamant sol·licita (codi del lloc, si el lloc és ocupat per personal funcionari o interí, si el lloc és susceptible d'amortització i si és reservat i el motiu de la reserva), a més de no ser dades d'informació pública, són referides a un col·lectiu reduït (148 llocs de treball), de manera que es podria deduir fàcilment la identitat de les persones que ocupen els llocs de treball, i d'aquesta manera conèixer les seves circumstàncies personals, afectant el seu dret a la intimitat i la protecció de les seves dades personals; aquesta afectació es palesaria de manera especial en el cas de les dades sol·licitades següents, amb les conseqüències que en cada cas s'indiquen:

- a) “El detall sobre la condició de personal interí o funcionari de carrera de la persona que ocupa el lloc suposa l'accés a una dada de caràcter personal directament relacionada amb l'organització i que no és merament identificativa, en la mesura que el tipus de vincle de l'empleat públic amb l'Administració afecta de manera directa la condició personal envers tercers i en el sí de l'organització”.
 - b) Pel que fa al codi del lloc de treball, és d'accés limitat als gestors de personal i “permet justament tenir ple coneixement de la identitat del lloc de treball i, per tant, de les circumstàncies personals de la persona que l'ocupa, en la mesura en que es produeixen el lligam absolut de totes i cadascuna de les dades del concret lloc de treball i, globalment amb la resta de dades que es demanen, permetrien saber el perfil complet de totes les persones del col·lectiu en relació amb el qual es demana la informació, i de totes i cadascuna d'elles en particular. El caràcter intern i instrumental d'aquesta dada fa que hagi de prevaldre el dret dels tercers afectats, els empleats que ocupen la plaça identificada, sobre l'interès públic de la seva divulgació, que per altra banda el legislador ja ha valorat en no incloure aquesta informació en l'àmbit de publicitat activa regulada en el capítol II de la llei”.
7. Vist que l'informe de la Direcció General de la Policia fonamenta la seva denegació parcial de la informació sol·licitada en la protecció de dades personals, el 22 de gener de 2016 la GAIP sol·licita a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti l'informe previst per l'article 42.8 LTAIPBG.
 8. L'APDCAT emet el seu informe el 3 de febrer de 2016, que es pot resumir en els seus aspectes bàsics en els punts següents:
 - a) Pel que fa a les dades sol·licitades dels llocs de treball de l'RLT, l'APDCAT considera que si bé les RLT no contenen dades personals, al posar en relació aquestes dades amb les persones que les ocupen es pot obtenir informació sobre la persona que ocupa un lloc de treball determinat, de manera que aquesta informació s'hauria de considerar de caràcter personal, i sobre aquesta base valorar si concorre aquest límit al dret d'accés a la informació pública en el cas que ens ocupa.

- b) D'acord amb l'article 23 LTAIPBG, cal denegar l'accés a la informació pública si aquesta conté dades personals especialment protegides. No es pot descartar que una de les dades sol·licitades (el motiu de la reserva de plaça, si n'hi ha) pugui comportar l'accés a dades personals especialment protegides.
- c) En quant a les altres dades sol·licitades que no formen part de l'RLT, l'informe de l'APDCAT entén que:
- El codi del lloc de treball és una dada que es mou estrictament dins del plànol organitzatiu de l'Administració, i no sembla que generi una limitació excessiva del dret de protecció de dades; en canvi, "pot resultar essencial per conèixer les característiques establertes per al propi lloc, i per poder-lo comparar amb altres llocs de treball similars. Per tant, estaria justificat l'accés a aquesta informació".
 - La informació sobre l'existència de vacant o no, i si hi ha o no reserva, així com la relativa a la condició de funcionari o interí de la persona que l'ocupa, és informació vinculada a la forma de provisió del lloc de treball, i per aquest motiu, segons la normativa vigent de funció pública, és informació que ha de ser objecte de publicitat, tant si la provisió és definitiva, com si és provisional.
- d) En relació amb la sol·licitud del propi codi del lloc de treball de la persona reclamant, l'informe de l'APDCAT considera que l'accés a aquesta dada és un dret essencial reconegut per la legislació de protecció de dades de caràcter personal.
9. El 25 de gener de 2016, vist que l'informe de la Direcció General de la Policia denega parcialment la informació sol·licitada per motius derivats de drets de tercers (dades personals), i que prèviament no els havia donat audiència malgrat el previst l'article 31 LTAIPBG, en aplicació d'allò que estableix l'article 42.3 de la mateixa llei la GAIP demana al director general de la policia que difongui entre el personal de l'escala de suport del cos de Mossos d'Esquadra un anunci donant trasllat de la presentació d'aquesta Reclamació i oferint un termini de 10 dies per poder formular-hi al·legacions; aquest anunci és publicat el 3 de febrer.
10. Arrel de l'anunci citat a l'antecedent anterior, la GAIP rep al·legacions d'un total de 20 persones afectades. El contingut o sentit d'aquestes al·legacions és el següent:
- a) Cinc de les persones afectades que compareixen en aquest procediment manifesten, amb diversitat d'arguments, la seva conformitat total amb què es facilitin les dades objecte d'aquesta reclamació, en allò que pugui afectar-les.
 - b) Una de les persones afectades manifesta que la informació sol·licitada afecta els membres d'un cos de seguretat, cosa que obliga a ser especialment curós i prudent a facilitar-la, per raons de

seguretat. També estima que per les característiques del col·lectiu és molt fàcil connectar les dades relatives a un lloc de treball amb la identitat de la persona que l'ocupa. En relació amb les dades demanades, no considera justificat donar la relativa al codi del lloc de treball, ni la del detall del servei concret i la localitat on el presta; creu que la del tipus de provisió es podria facilitar de forma agrupada i que la del motiu de la reserva podria afectar dades personals protegides. Per tot plegat, conclou que la millor manera de ponderar el dret d'accés a la informació pública amb els altres drets o interessos afectats seria la de facilitar la informació sol·licitada de forma agrupada o segmentada per especialitats, excloent el lliurament de dades individualitzades lloc per lloc de treball, especialment les relatives als motius de les reserves.

- c) Una de les persones afectades manifesta que la divulgació de la informació sol·licitada podria comportar un perjudici en relació amb el principi d'igualtat entre les parts en els processos judicials, atès que hi ha obert un procés judicial (recurs 870/2014, davant la sala 4ª del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya) relacionat amb la convocatòria per concurs oposició, torn lliure, per cobrir 17 places de personal facultatiu, llicenciats i llicenciades en dret, del cos de Mossos d'Esquadra.
 - d) Sis de les persones afectades manifesten la seva oposició a què es facilitin dades que les afecten que no siguin estrictament les compreses a l'article 8.d LTAIPBG, és a dir: les pròpies de la plantilla i de l'RLT.
 - e) Set de les persones afectades, després d'argumentar que les obligacions de transparència en matèria de personal es limiten a la publicació de la plantilla i de l'RLT, que el règim retributiu del cos de Mossos d'Esquadra es troba publicat al portal ATRI i que donades les dimensions i les característiques de l'escala de suport la informació relativa a l'ocupació dels llocs de treball podria permetre fàcilment conèixer la identitat de les persones que els ocupen, vulnerant d'aquesta manera el seu dret a la intimitat i altres drets privats legítims, sol·liciten que, en aplicació de l'article 21.1.f LTAIPBG (la intimitat i els altres drets privats legítims com a límit al dret d'accés a la informació pública), NO es facilitin les dades relatives al nombre de llocs de treball ocupats/vacants, al nombre de llocs reservats, al codi dels llocs de treball, a la subdirecció o servei on consten adscrits els llocs ni els llocs a amortitzar.
11. El 15 de febrer de 2015 la persona reclamant presenta un nou escrit a la GAIP on posa de manifest que han passat amb escreix els 30 dies dins del termini dels quals l'article 36.1 LTAIP requereix que l'Administració ha de subministrar la informació relativa a les sol·licituds que han estat estimades, cosa que seria el cas de la present, ja que hauria estat estimada per silenci administratiu positiu (el 15 de desembre, segons l'antecedent 4.b), i reclamada a la GAIP el 22 de desembre. En conseqüència, a més de reiterar que la Direcció General de la Policia li doni la informació sol·licitada, demana l'aplicació del règim sancionador previst pels articles 76 i següents LTAIPBG.

12. El 16 de febrer de 2015 la GAIP trasllada a la Direcció General de la Policia l'informe de l'APDCAT i l'escrit citat a l'antecedent anterior i li dóna cinc dies per si vol accedir a l'expedient i formular al·legacions, de conformitat amb el previst a l'apartat 23 del seu Manual de reclamacions. També informa d'aquesta documentació a les terceres persones afectades que han comparegut a aquest procediment (antecedent 10), convidant-los a accedir-hi i a formular-hi al·legacions dins del mateix termini.
13. El 18 de febrer de 2015 la persona reclamant presenta un nou escrit a la GAIP on manifesta la seva queixa pel fet de no haver estat informada del trasllat de les seves reclamacions a les terceres persones afectades, malgrat el previst per l'article 31.4 LTAIPBG (s'ha d'informar el sol·licitant del trasllat de la sol·licitud a tercers i de la suspensió del termini per dictar resolució fins que s'hagin rebut les al·legacions o hagi transcorregut el termini per presentar-les). En conseqüència, demana a la GAIP que, amb motiu d'aquests fets, apliqui el règim disciplinari que correspongui a la Direcció General de la Policia i informi el Síndic de Greuges i a la resta d'institucions.
14. El 23 de febrer de 2016, a resultes de l'actuació exposada per l'antecedent 12, la GAIP rep al·legacions d'una tercera persona afectada, que s'havia personat a aquest procediment. Segons aquestes al·legacions, el fet que la Direcció General de la Policia no invoqués límits legals a l'accés en la seva resolució d'estimació parcial de 18 de desembre de 2015 comportaria l'estimació per silenci administratiu positiu de la totalitat de la sol·licitud d'accés, i per tant la resolució expressa extemporània de la direcció general, en allò que desestima parcialment l'accés sol·licitat, seria nul·la de ple dret; en conseqüència, la GAIP no hauria d'haver sol·licitat l'informe preceptiu de l'APDCAT. En relació amb l'informe de l'APDCAT, aquestes al·legacions manifesten la seva discrepància, en el sentit que la restricció assenyalada per donar informació sobre els motius de la reserva de plaça pot tenir una solució més favorable per al dret d'accés: indicar la situació administrativa (excedència, serveis especials) que dóna lloc a la reserva.

Fonaments de dret

1. *Competència de la GAIP*

La reclamació 34/2015 té per objecte una resolució d'estimació parcial d'una sol·licitud d'informació pública, dictada per la Direcció General de la Policia, del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya, administració inclosa dins de l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG. Atesos l'objecte i el subjecte passiu d'aquesta Reclamació, i d'acord amb el previst per l'article 39 LTAIPBG, la GAIP té competència per resoldre-la.

2. *Silenci administratiu positiu i els seus efectes*

La sol·licitud d'informació que inicia el procés que acabarà portant a l'actual Reclamació es va presentar el dia 13 de novembre de 2015. De conformitat amb el previst per l'article 33.1 LTAIPBG, havia de ser resolta com a molt tard el 14 de desembre del mateix any. Atès que la resolució de la Direcció General de la Policia que l'estima parcialment no és dictada fins el 18 de desembre, cal entendre que es va produir silenci administratiu.

Al presentar la seva Reclamació, el 22 de desembre de 2015, la persona sol·licitant al·lega que el sentit d'aquest silenci és positiu, de manera que l'Administració estaria obligada a facilitar-li tota la informació demanada, en execució d'aquesta estimació presumpta de la seva sol·licitud.

Certament, l'article 35.1 LTAIPBG estableix la regla general del silenci administratiu positiu si les sol·licituds d'accés a la informació pública no són resoltes en el termini d'un mes a comptar des de l'endemà de la seva presentació; tanmateix, l'apartat 2 del mateix precepte disposa que "no es pot adquirir per silenci administratiu el dret d'accés si concorre algun dels límits establerts per aquesta o altres lleis per a tenir accés a la informació pública".

Per tant, els efectes del silenci administratiu produït degut a la no resolució dins de termini de la sol·licitud que ens ocupa no tenen perquè ser necessàriament estimatoris. Ho seran en aquells punts en què no concorrin límits legals a l'accés, en relació amb els quals la Direcció General de la Policia estaria obligada a lliurar la informació sol·licitada i estimada presumptament. Tanmateix, l'Administració no té cap obligació de donar informació afectada per límits legals a l'accés, sinó tot el contrari.

En aquest cas, la resolució de la Direcció General de la Policia de 18 de desembre de 2015 estima només parcialment la sol·licitud d'informació pública, però no motiva la desestimació parcial de la resta d'informació sol·licitada en la concurrència de cap límit legal a l'accés, sinó en el fet que no es tractaria d'informació pública. Davant d'aquesta manca de referències a la concurrència de límits legals a l'accés, és comprensible que la persona sol·licitant estimi, al presentar aquesta Reclamació el 22 de desembre de 2015, que s'havia produït silenci administratiu positiu en relació amb tota la seva sol·licitud.

La concurrència de límits a l'accés, als efectes del previst per l'article 35.2 LTAIPBG, és un fet que, de produir-se, desplega les seves conseqüències amb independència que hagi estat al·legada formalment o no per l'Administració al denegar fora de termini informació obtinguda presumptament per silenci administratiu. Així es desprèn clarament de l'article 35.2 LTAIPBG, segons el qual "no es pot adquirir per silenci administratiu el dret d'accés si concorre algun dels límits establerts per aquesta o altres lleis per tenir accés a la informació" pública; l'eficàcia d'aquesta proscripció és independent de si administrativament va ser al·legada en el moment adequat del procediment o no. Hauria estat millor, especialment si tenim en compte la regulació complexa del silenci administratiu feta per l'article 35 LTAIPBG, que la Direcció General de la Policia hagués motivat la seva

denegació parcial d'informació del 18 de desembre de 2015 en la concurrència de límits legals a l'accés, ja que d'aquesta manera no hauria contribuït a generar una expectativa de dret de la persona sol·licitant a obtenir tota la informació sol·licitada sobre la base de la seva estimació presumpta per silenci administratiu positiu.

En tot cas, la motivació deficient de la resolució de 18 de desembre de 2015 no treu que en aquest cas puguin concórrer realment límits legals a part de l'accés sol·licitat, com més endavant posarà de manifest la Direcció General de la Policia en el seu informe confegit per a la tramitació d'aquesta Reclamació (antecedent 6), i ratificarà parcialment l'APDCAT (antecedent 8). En conseqüència, l'apreciació de la persona reclamant d'haver obtingut l'estimació presumpta de la informació sol·licitada per silenci administratiu positiu no és aplicable a la informació afectada per límits legals a l'accés, en els termes que concreta el fonament jurídic (FJ) 5. Pels mateixos motius cal rebutjar la primera part de les al·legacions referides a l'antecedent 14.

En relació amb la part de la sol·licitud no afectada per límits legals a l'accés, la seva estimació presumpta per silenci administratiu positiu comporta que, en aplicació de l'article 43.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i del principi general del dret de vinculació de l'Administració als propis actes, la resolució expressa posterior de la Direcció General de la Policia només pot ser confirmatòria d'aquella estimació presumpta. Aquest és un dels motius que fonamenta aquesta Resolució quan ordena la Direcció General de la Policia a lliurar part de la informació denegada per la seva resolució de 18 de desembre de 2015.

Ultra els efectes jurídics comentats al paràgraf anterior, l'estimació presumpta per silenci administratiu positiu també pot generar una obligació específica de la Direcció General de la Policia de lliurar la informació concernida dins del termini de 30 dies (article 36.1 LTAIPBG). Tanmateix, per generar aquesta obligació, cal que la persona sol·licitant, en aplicació de l'article 35.3 LTAIPBG, demani formalment a la mateixa Direcció General el lliurament efectiu de la informació obtinguda presumptament per silenci administratiu positiu, cosa que no consta a l'expedient que hagi fet en aquest cas. Per tant, no es pot acusar a la Direcció General de la Policia de no complir el previst per l'article 36.1 LTAIPBG (fonament 11), si prèviament no se li ha formulat la demanda prevista per l'article 35.3 de la mateixa llei.

Certament, la regulació del silenci positiu feta per l'article 35 LTAIPBG resulta complexa, fins al punt de portar a les persones afectades a conclusions o apreciacions errònies. És per això que aquesta Comissió de Garantia va adoptar el 7 de gener de 2016 uns *Criteris interpretatius sobre reclamació a la GAIP en cas de silenci administratiu*, que relativitzen la transcendència del sentit positiu o negatiu del silenci produït i ofereixen a les persones reclamants la possibilitat de no haver de pronunciar-se sobre els seus efectes quan presenten la seva reclamació davant de l'incompliment administratiu de la seva obligació de resoldre.

3. *Àmbit de la publicitat activa i àmbit del dret d'accés*

La resolució de la Direcció General de la Policia de 18 de desembre de 2015 motiva la desestimació parcial de la informació sol·licitada en el fet que no estaria subjecta al règim de transparència, al no estar inclosa dins de cap dels àmbits materials de l'article 8 LTAIPBG, cosa que portaria a la citada resolució a afirmar que, per aquest motiu, la informació desestimada no tindria la consideració d'informació pública. Cal refusar aquestes afirmacions i aquest motiu de desestimació.

L'article 8 LTAIPBG determina l'àmbit general de la informació subjecta al règim de transparència, als efectes de ser objecte de publicitat activa per part dels subjectes obligats, i s'inscriu dins del títol II de l'LTAIPBG, relatiu a la transparència. La finalitat d'aquesta institució és determinar les dades i continguts de diversa naturalesa que les administracions han d'oferir proactivament a la ciutadania, sense necessitat que ningú les demani, per tal de facilitar l'avaluació social de la gestió pública. L'àmbit material de les obligacions de publicitat activa és selectiu: inclou les dades que el legislador intueix que poden ser d'interès més comú per a la ciutadania, i més útils per controlar i avaluar la gestió pública, però sense arribar a fer públic un volum excessiu d'informació, que podria col·lapsar els webs institucionals i dificultar-ne la interpretació i la cerca per part de la ciutadania. Per tant, la informació que les administracions públiques han d'oferir en compliment de les seves obligacions de publicitat activa no és, ni de lluny, tota la informació pública.

En canvi, la sol·licitud d'accés a la informació pública que va ser desestimada parcialment per la resolució de la Direcció General de la Policia de 18 de desembre de 2015, s'empara en el dret d'accés a la informació pública, regulat pel títol III de l'LTAIPBG, relatiu a la informació pública. Als efectes d'aquest dret i d'aquest títol, cal entendre per informació pública el que defineix l'article 2.b de la mateixa llei: "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Informació pública, per tant, és tota la informació que és a mans de l'Administració, i és en relació amb aquest objecte que es pot exercir el dret d'accés. En canvi, les obligacions de publicitat activa vinculades a la transparència tenen un àmbit molt més limitat, definit per l'article 8 LTAIPBG. L'apartat 1.m d'aquest mateix precepte estableix que, a més a més de la llista de matèries determinades que les administracions han de fer públiques en aplicació del règim de transparència, també s'hi ha d'afegir "qualsevol matèria d'interès públic, i les informacions que siguin demanades amb més freqüència per via de l'exercici del dret d'accés a la informació pública", previsió que posa de manifest fins a quin punt el legislador és conscient de la diferència d'àmbit material existent entre publicitat activa i dret d'accés.

En conseqüència, no és procedent que la Direcció General de la Policia desestimi donar informació emparada pel dret d'accés justificant-ho en una institució diferent, com és la de la publicitat activa, que a més té un àmbit material molt més limitat.

4. *Dret d'accés a dades personals de la pròpia persona sol·licitant*

Una de les dades denegades per la resolució de la Direcció General de la Policia de 18 de desembre de 2015 és la relativa al codi del lloc de treball de la mateixa persona sol·licitant (antecedent 3).

L'informe de l'APDCAT (antecedent 8.d) assenyala que "l'article 24.3 LTAIPBG estableix que les sol·licituds d'accés a la informació pública que es refereixin només a dades personals del sol·licitant s'han de resoldre d'acord amb la regulació del dret d'accés que estableix la legislació de protecció de dades de caràcter personal. L'article 15 de la llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (LOPD) estableix que l'interessat té dret a sol·licitar i obtenir gratuïtament informació de les seves dades de caràcter personal sotmeses a tractament, l'origen de les dades i les comunicacions efectuades o que es prevegin fer". No sembla, d'una altra banda, que concorrin en aquest cas cap dels supòsits previstos per la normativa de protecció de dades que puguin justificar denegar-ne l'accés, i en tot cas la Direcció General de la Policia no al·lega cap norma amb rang de llei que impedeixi lliurar aquesta informació relativa al lloc de treball de la mateixa persona sol·licitant.

Segons el mateix informe de l'APDCAT, "el dret a accedir a la informació que fa referència a un mateix és quelcom diferent al dret d'accés a la informació pública. Es tracta d'un dret que forma part del contingut essencial del dret a la protecció de dades (Sentència del Tribunal Constitucional 292/2000) i que és exigible no només davant les administracions públiques sinó també davant de qualsevol subjecte privat que dugui a terme un tractament de dades de caràcter personal sotmès a la normativa de protecció de dades".

En el pla procedimental, l'informe de l'APDCAT afegeix: "si la sol·licitud d'informació es referís exclusivament a informació de la persona sol·licitant, s'hauria d'adreçar a aquesta Autoritat que seria l'Autoritat competent. No obstant això, i atès que la sol·licitud d'informació sobre el mateix sol·licitant està directament relacionada amb la resta d'informació que es sol·licita ..., el principi d'economia processal i d'eficàcia administrativa sembla aconsellar la resolució conjunta per la GAIP. En aquest sentit, l'emissió d'aquest informe ha de permetre garantir degudament la salvaguarda de l'exercici del dret d'accés respecte les pròpies dades".

A la vista de les anteriors consideracions, aquesta Resolució assumeix l'encàrrec de l'APDCAT, de garantir el dret d'accés a les pròpies dades, i en conseqüència declararà el dret de la persona

reclamant a obtenir de la Direcció General de la Policia el número de codi del seu propi lloc de treball.

5. *Drets de terceres persones que poden limitar l'accés a la informació sol·licitada*

L'informe de la Direcció General de la Policia emès amb motiu de la tramitació d'aquesta Reclamació (antecedent 6) justifica en la protecció de dades personals dels membres de l'escala de suport del cos de Mossos d'Esquadra la denegació de les dades de l'RLT relatives al codi del lloc de treball, a si el lloc és ocupat per personal funcionari o interí, a si el lloc és susceptible d'amortització i a si és reservat i al motiu de la reserva. Aquesta justificació implica la concurrència dels motius de denegació previstos pels apartats 3 (drets de tercers) i 8 (dades personals) de l'article 42 LTAIPBG i, en conseqüència, la necessitat de donar trasllat de la reclamació a les persones afectades i de sol·licitar informe a l'APDCAT.

És cert, tal com posen de manifest les al·legacions referides per l'antecedent 14, que en aquest cas la denegació parcial d'informació no s'ha fonamentat o motivat explícitament ni en la concurrència de dades personals, ni de drets de terceres persones, de manera que no es donaria la circumstància formal de l'article 42.3 i 8 LTAIPBG, de la denegació fonamentada o motivada precisament en els límits citats; tanmateix, el fet que l'informe de la Direcció General de la Policia al·legui la seva concurrència per justificar posteriorment la denegació d'informació equival de fet a la seva fonamentació (malgrat que extemporània) en base a aquest motiu, cosa que ha de comportar l'aplicació dels apartats 3 i 8 de l'article 42 LTAIPBG, i més si tenim en compte que, pel que fa al trasllat a les terceres persones afectades, aquest tràmit no l'ha fet l'Administració en el procediment de sol·licitud d'accés a la informació, incomplint el previst per l'article 31 LTAIPBG. Així mateix, i en qualsevol cas, aquesta Comissió de Garantia entén que la realització de les actuacions establertes legalment (en aquest cas, el trasllat a les terceres persones afectades i la petició d'informe de l'APDCAT) per a la prevenció i protecció dels drets de les persones que poden resultar afectades, si hi ha risc d'afectació, és exigible amb independència que l'Administració hagi assenyalat o no la seva concurrència en el moment procedimental adequat.

Les persones afectades en aquest cas són les que ocupen els 148 llocs de treball de l'escala de suport dels Mossos d'Esquadra, i la forma que la GAIP va considerar adient per donar-los trasllat de la reclamació va ser la de sol·licitar-ne la difusió per la mateixa Direcció General de la Policia (antecedent 9). Un cop estudiades les al·legacions formulades (antecedent 10) arrel d'aquest trasllat, cal que aquesta Comissió de Garantia es pronunciï sobre els motius al·legats per denegar informació sol·licitada, que són els següents:

- a) S'al·lega que, degut a la naturalesa qualitativa (pertanyen a llocs de treball d'un cos de seguretat pública) i quantitativa (és un col·lectiu no massa extens i molt segmentat) de les

dades, si es lliuren poden facilitar la connexió entre cada lloc de treball i la persona que l'ocupa, de manera que en aplicació del test de la proporcionalitat entre l'interès públic, i privat, en l'accés i els drets i interessos de les terceres persones afectades, el més ajustat seria subministrar la informació sol·licitada de forma segmentada o agrupada per especialitats. En relació amb aquestes al·legacions, la GAIP considera que:

- Si bé és cert que l'escala de suport forma part d'un cos de seguretat (el de Mossos d'Esquadra), tanmateix els seus membres no tenen la condició d'agents de l'autoritat, ni disposen del codi d'identificació policial que protegeix la seva identitat, factors indiciaris de que la protecció requerida per la naturalesa d'aquestes dades és més propera a la del col·lectiu general dels funcionaris públics, que a la dels que són agents de l'autoritat.
 - Quant a la possibilitat de connectar els llocs de treball amb les persones que els ocupen, caldrà prevenir-la o no en funció del grau de protecció que correspongui a les dades personals concernides i, tret del que es dirà tot seguit a l'epígraf b, no sembla que les dades sol·licitades requereixin una protecció tan intensa com la que resultaria de donar la informació agregada o segmentada per especialitats, especialment si tenim en compte que la persona sol·licitant vol aquesta informació singularitzada lloc per lloc de treball als efectes de la seva promoció dins de l'escala de suport.
- b) S'al·lega que les dades relatives al motiu de la reserva de plaça poden incorporar informació de naturalesa personal, de manera que en cap cas no s'hauria de poder connectar aquesta informació amb les persones afectades. Certament, la GAIP coincideix en què en aquest cas hi ha el risc d'afectar dades especialment protegides o sensibles, de manera que sembla justificat adoptar les degudes precaucions.
- c) S'al·lega que l'única informació subjecta al règim de transparència és la prevista a l'article 8.d LTAIPBG, relativa a la plantilla, a l'RLT i al règim retributiu, cosa que justificaria l'oposició a lliurar la resta d'informació sol·licitada. Cal respondre a aquesta al·legació indicant que procedeix remetre's a l'FJ 3, i assenyalar que el dret d'accés té un àmbit material més ampli que el propi de la publicitat activa.
- d) S'al·lega que l'article 21.d LTAIPBG estableix que el dret d'accés pot ser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a la intimitat i els altres drets privats legítims. Sense qüestionar en absolut aquesta afirmació, la GAIP entén que, llevat del supòsit indicat a l'epígraf b d'aquest FJ, no s'acredita que en aquest cas hi hagi cap perjudici per a la intimitat i els altres drets privats legítims.
- e) S'al·lega que la divulgació de la informació sol·licitada podria comportar un perjudici en relació amb el principi d'igualtat de les parts en els processos judicials, atès que hi hauria obert un procés judicial (recurs 870/2014, davant de la sala 4ª del Tribunal Superior de Justícia de

Catalunya) relacionat amb la convocatòria de concurs oposició per cobrir 17 places de personal facultatiu de l'escala de suport del cos dels Mossos d'Esquadra. En relació amb aquesta al·legació, cal assenyalar que, d'acord amb la postura del Consell d'Europa, la GAIP considera que el principi d'igualtat entre les parts només pot resultar infringit si la informació sol·licitada ha estat elaborada amb la finalitat de donar suport a una de les parts en el procés judicial (Resolució sobre la Reclamació 31/2015, FJ 2), i no és aquest el cas, ja que la informació sol·licitada és anterior i independent del procés judicial indicat.

L'informe de l'APDCAT, en relació amb les dades sol·licitades i denegades per la Direcció General de la Policia, distingeix dos tipus substancialment diferents de règims de protecció:

- a) Per una banda, la possible existència de dades especialment protegides, l'accés a les quals hauria de ser denegat en aplicació de l'article 23 LTAIPBG. Tot i que no es demanen directament dades d'aquesta naturalesa, una de les informacions sol·licitades (el motiu de la reserva de plaça, si n'hi ha) podria dur a facilitar indirectament dades personals especialment protegides; en aquest sentit, l'informe cita com a referència hipotètica l'article 89.5 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, que aprova l'EBEP, que entre els motius d'excedència inclou haver patit violència de gènere. En conseqüència, l'APDCAT entén que, "llevat que es compti amb el consentiment exprés de la persona afectada, que no consta que s'hagi aportat amb la sol·licitud d'accés, no sembla que sigui justificada la revelació d'aquesta dada relativa al motiu de la reserva. Això inclouria també els casos en què el motiu de la reserva no inclogui dades especialment protegides, perquè de no ser així, la informació sobre l'existència de reserva però l'ocultació de la informació sobre el motiu només en determinats casos que afectés informació especialment protegida, revelaria igualment aquesta informació".

Aquesta Comissió de Garantia comparteix la necessitat de precaució que s'acaba d'apuntar, i que ha estat també expressada per una de les al·legacions presentades a aquest procediment. En quant a la idoneïtat de la mesura proposada per l'informe de l'APDCAT (informar sobre l'existència de reserva, però sense revelar-ne el motiu), l'al·legació comentada per l'antecedent 14 en proposa una altra més respectuosa amb el dret d'accés, consistent a informar sobre la situació administrativa que justifica la reserva (serveis especials, excedència), ocultant la situació personal específica que la motiva; tanmateix, si hom té en compte que les excedències amb dret de reserva de plaça remetent a situacions personals que solen afectar dades especialment protegides (maternitat o paternitat, cura de familiars malalts, patir violència masclista, víctimes de terrorisme), el fet de revelar aquesta informació pot suposar un risc excessiu per a aquesta necessitat de protecció, mentre que l'interès públic i privat en l'accés sembla raonablement satisfet amb la informació relativa a l'existència o no de reserva a cada lloc de l'RLT.

En conseqüència la GAIP considera que, en virtut de l'article 23 LTAIPBG, no es poden facilitar les dades relatives al motiu de la reserva, en relació amb les places reservades, ja que aquesta dada pot comportar dades personals especialment protegides. Aquesta precaució no afecta, tanmateix, la informació sobre si existeix o no reserva de plaça, que per sí sola no sembla que pugui connectar-se a dades especialment protegides, de manera que li seria d'aplicació el règim de protecció assenyalat seguidament.

- b) Per l'altra, la resta d'informació sol·licitada i denegada per la Direcció General de la Policia, que no inclouria dades personals especialment protegides, ni consistiria en dades personals merament identificatives relacionades amb l'organització i l'activitat administratives, i que en la mesura que pot afectar dades personals, s'hauria de regir per l'article 24.2 LTAIPBG i, en conseqüència, decidir sobre l'accés prèvia ponderació de l'interès en la divulgació d'aquesta informació i els drets de les persones afectades, un nombre significatiu de les quals s'hi han oposat expressament. L'informe de l'APDCAT fa aquesta ponderació en relació amb cada una de les informacions sol·licitades i denegades, en els termes següents:

- “Pel que fa al codi del lloc, i a falta de majors concrecions en la sol·licitud sobre la finalitat de l'accés, podria semblar que, atesos els efectes interns de l'esmentat codi, si es facilita una llista individualitzada de cadascun dels llocs de treball amb la informació que consta a l'RLT ..., el codi pot resultar innecessari a efectes d'identificar les places. No obstant això, tenint en compte que, a continuació, la persona sol·licitant demana el codi de la plaça concreta que ocupa ella, sembla que el que es pretén és poder localitzar, dins el conjunt de llocs de treball de l'escala, el lloc que li correspon a ella. Tot i que indirectament el codi es pot acabar posant en relació amb les persones que ocupen els llocs –si més no en alguns casos– no sembla que aquesta informació, que es mou estrictament dins del plànol organitzatiu de l'Administració, generi una limitació excessiva del dret a la protecció de dades. En canvi, pot resultar essencial per conèixer les característiques establertes per al propi lloc, i per a poder-ho comparar amb altres llocs de treball similars. Per tant estaria justificat l'accés a aquesta informació”.
- “Pel que fa a la informació sobre l'existència de vacant o no (i si hi ha o no reserva), o la condició de funcionària o interina de la persona que l'ocupa, es tracta d'informació vinculada a la forma com s'ha proveït el lloc”. Després d'analitzar detalladament la legislació aplicable per a la provisió dels llocs de treball en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat, inclòs l'article 9.1.g LTAIPBG, que estableix que s'ha de publicar al portal de transparència els resultats dels processos selectius de provisió i promoció del personal, l'informe conclou que, “d'acord amb aquestes previsions, en les quals s'exigeix expressament la publicitat, tant de la convocatòria dels processos de provisió definitiva, com dels resultats dels mateixos, no sembla que pugui haver-hi cap obstacle, des del punt de vista del dret a la protecció de

dades, per a que qualsevol ciutadà pugui sol·licitar a l'Administració si un determinat lloc s'ha proveït de forma definitiva i mitjançant quin procediment. I pel que fa als supòsits de provisió provisional, tampoc sembla que es pugui arribar a una conclusió diferent de l'anterior, tot i que, a banda de les previsions del III Acord General sobre condicions de treball del personal de l'àmbit d'aplicació de la Mesa General de Negociació de l'Administració de la Generalitat, la normativa només contingui una previsió genèrica de publicitat i no una previsió específica que obligui a la publicació de la convocatòria i la resolució de nomenament. Si es preveu un règim de publicitat del nomenament per a aquells casos en què s'ha seguit el procediment definitiu de provisió amb totes les garanties, amb més motiu s'haurà de poder accedir a aquesta informació en aquells casos en què es disposa d'un major marge de discrecionalitat, o si més no de menors garanties, per a la provisió de forma provisional. El coneixement de la forma de provisió d'un lloc de treball (definitiva o provisional i, en aquest darrer cas, si és per encàrrec de funcions, comissió de serveis, etc.) resulta necessària i proporcionada per poder avaluar si l'Administració ha fet bon ús d'aquestes possibilitats excepcionals ... De la informació aportada no es desprèn per altra banda que aquesta divulgació pugui comportar un especial perjudici per a la situació personal de la persona afectada més enllà dels que es puguin produir en els supòsits en què s'ha de publicar la provisió definitiva”.

La GAIP comparteix la ponderació i les conclusions de l'APDCAT dels dos paràgrafs anteriors, i entén que cal afegir-hi algunes consideracions addicionals, en relació amb la divulgació del codi del lloc de treball. Els motius que al·lega la Direcció General de la Policia per oposar-se a aquesta divulgació són de dos tipus: el caràcter intern i de gestió del codi i el risc que amb aquesta dada es puguin lligar totes les altres connectades al lloc, fins a tenir un perfil complet de la persona que l'ocupa. En relació amb el caràcter intern i de gestió d'una dada com aquesta, cal dir que això no desmereix en absolut la seva condició d'informació pública i el corresponent interès públic en la seva eventual difusió. En quant al risc que pot suposar l'obtenció d'aquesta dada en relació amb la possibilitat d'obtenir el perfil personal de la persona que ocupa cada lloc de treball, és de suposar que serà així només en la mesura que es disposi també de les claus per poder accedir a la base de dades del personal, cosa que ni es demana en aquest cas, ni és versemblant que la persona sol·licitant pugui obtenir. D'altra banda, a més de la utilitat assenyalada per l'informe de l'APDCAT, la divulgació del codi del lloc també pot ser útil als efectes de poder seguir i controlar millor la gestió del personal, cosa que constitueix una de les finalitats essencials de la legislació de transparència.

En conseqüència, aquesta Comissió de garantia entén que res no impedeix que s'hagin de facilitar a la persona sol·licitant les dades relatives al codi del lloc de treball, a si el lloc és ocupat per personal funcionari o interí, a si el lloc és susceptible d'amortització i a si és reservat.

6. *Aplicació del règim sancionador*

En els escrits referits als antecedents 11 i 13 la persona reclamant demana a la GAIP l'adopció de mesures sancionadores per la manca de lliurament de la informació sol·licitada dins del termini establert legalment i pel fet de no haver estat informada del trasllat de la seva reclamació a les terceres persones afectades. Per aquest darrer motiu també demana a la GAIP que n'informi al Síndic de Greuges i a la resta d'institucions.

La persona reclamant manifesta que s'hauria vulnerat l'article 36.1 LTAIPBG, que obliga l'Administració a subministrar la informació relativa a una sol·licitud estimada dins del termini de 30 dies de la seva estimació; com que en aquest cas s'hauria produït una estimació presumpta per silenci administratiu positiu el 14 de desembre de 2015, prèvia a la resolució expressa extemporània de la Direcció General de la Policia (18 del mateix mes), i la corresponent reclamació davant de la GAIP es va presentar el 22 de desembre de 2015, des d'aquesta darrera data haurien passat més dels 30 dies establerts per l'article 36.1 LTAIPBG. Davant d'aquest fet, es podrien haver produït les infraccions qualificades de greus per l'article 78.2.h i i LTAIPBG ("Incomplir els terminis establerts per a facilitar la informació sol·licitada sense que hi hagi una causa legal que ho justifiqui. No resoldre les sol·licituds d'accés a la informació de manera expressa i motivada dins el termini preceptiu").

L'FJ 2 posa de manifest que, efectivament, en aquest cas la Direcció General de la Policia no ha resolt la sol·licitud d'accés a la informació dins del termini preceptiu d'un mes establert per l'article 33.1 LTAIPBG, fet que podria constituir la infracció greu tipificada per l'apartat i de l'article 78.1 LTAIPBG.

En canvi, l'FJ 2 també acredita que la Direcció General de la Policia no ha vulnerat l'article 36.1 LTAIPBG, ja que en els casos d'estimació presumpta de les sol·licituds d'accés el còmput del termini de 30 dies previst per lliurar efectivament la informació sol·licitada comença a comptar a partir del moment que la persona sol·licitant ho demana expressament a la mateixa administració afectada (article 35.3 LTAIPBG), i no consta que en aquest cas ho hagi fet; per tant, no tindria lloc la infracció tipificada per l'article 78.2.h LTAIPBG.

Pel que fa al segon possible motiu d'aplicació de mesures sancionadores o disciplinàries (el fet de no informar la persona reclamant del trasllat de la seva reclamació a les terceres persones afectades, incomplint d'aquesta manera l'article 31.4 LTAIPBG), cal assenyalar que en aquest cas el trasllat no es dona per la Direcció General de la Policia, en aplicació de l'article 31 LTAIPBG i en el marc de la tramitació del procediment de sol·licitud d'informació pública, sinó que es disposa per la GAIP, en aplicació del previst per l'article 42.3 LTAIPBG i en el marc de la tramitació de la present Reclamació; el fet que el trasllat l'hagi dut a terme materialment la Direcció General de la Policia és en virtut de la col·laboració demanada amb aquests efectes per la GAIP, en atenció a les dificultats

que suposava adreçar-se a un col·lectiu tan ampli de persones afectades. I l'article 42.3 LTAIPBG no requereix que en aquests casos s'informi del trasllat a la persona reclamant, que pot assabentar-se'n exercint el seu dret d'accés a l'expedient de la reclamació, com ha fet efectivament. No sembla, d'una altra banda, que aquests fets puguin constituir cap de les infraccions tipificades per l'LTAIPBG, apart de què, en cas contrari, la responsabilitat seria de la GAIP i no de la Direcció General de la Policia.

De les consideracions fetes en els tres darrers paràgrafs se'n podria deduir únicament una possible responsabilitat sancionadora de la Direcció General de la Policia per la infracció greu tipificada a l'article 78.2.h LTAIPBG. Feta aquesta valoració, la GAIP ha de posar en relleu que, a la vista dels articles 86 a 89 LTAIPBG, no té cap competència per incoar, instruir o resoldre procediments sancionadors; per tant no és al seu abast adoptar les mesures sancionadores sol·licitades per la persona reclamant. A més, tampoc considera que en aquest cas concorri cap motiu en base al qual la GAIP hagi de posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per aplicar el procediment sancionador en matèria de dret d'accés, ja que si bé la direcció general no va resoldre a temps la sol·licitud d'accés a la informació pública, el seu retard va ser mínim (quatre dies), va estimar bona part de la sol·licitud d'informació i motivar la denegada i ha participat de forma responsable en la tramitació d'aquest procediment.

D'una altra banda, i en relació amb la sol·licitud de la persona reclamant de què la GAIP posi en coneixement del Síndic de Greuges els fets indicats més amunt, cal recordar que segons l'article 75 LTAIPBG són les persones afectades les que, si s'escau, poden presentar-li les seves queixes, sens perjudici dels recursos i reclamacions que també puguin interposar. El que la GAIP presenta al Síndic de Greuges és la seva memòria anual (articles 44.2 i 91 a 93 LTAIPBG), que inclourà la referència corresponent a la present Reclamació.

Com a conseqüència de tot l'anterior, aquesta Comissió de Garantia entén que no li correspon d'aplicar cap de les mesures sancionadores i de denúncia a altres institucions demanades per la persona reclamant.

7. *Oposició de terceres persones afectades i execució de la Resolució*

L'antecedent 10 posa de manifest que diverses persones interessades que han presentat al·legacions a aquesta Reclamació han expressat formalment la seva oposició al lliurament de les dades reclamades. Aquest fet requereix ponderar l'aplicació a aquest cas de l'article 34.3 LTAIPBG, segons el qual *si la resolució és estimatòria de la sol·licitud i hi ha hagut oposició de tercers, l'accés a la informació només es pot fer efectiu una vegada ha transcorregut el termini per a interposar recurs contenciós administratiu sense que s'hagi formalitzat o, en cas que s'hagi presentat aquest*

recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acte administratiu.

Aquest precepte afecta la resolució de les sol·licituds d'accés a la informació pública, i la llei no en preveu cap de semblant per a les resolucions de reclamacions a la GAIP. Malgrat això, la finalitat que el justifica (protegir interessos de terceres persones afectades, evitant el lliurament d'informació controvertida entre subjectes privats mentre hi hagi la possibilitat d'una sentència judicial que la prohibeixi), pot concórrer igualment en el cas de les resolucions estimatòries de la GAIP, en la mesura que també són susceptibles de recurs contenciós administratiu. A més, en el cas que ens ocupa s'ha acreditat que part de la informació a què té dret la persona reclamant inclou dades personals, de manera que l'oposició d'algunes persones afectades a la seva difusió s'ha de considerar plenament justificada.

Per una altra banda, no podem ignorar que si la Direcció General de la Policia hagués complert el tràmit del trasllat de la sol·licitud d'informació pública a les terceres persones afectades, en el marc del procediment per resoldre-la, segurament s'haurien expressat en aquell moment les oposicions que més tard es palesarien davant la GAIP, de manera que la resolució corresponent hauria estat obligada a adoptar les mesures de l'article 34.3 LTAIPBG.

Ateses les consideracions dels paràgrafs anteriors, i sense aprofundir sobre fins a quin punt el requeriment de l'article 34.3 LTAIPBG és de compliment obligat també per a les resolucions d'aquesta Comissió de Garantia, la GAIP considera necessari adoptar-lo expressament en aquesta Resolució, i així evitar difondre informació que més endavant una sentència judicial pugui qualificar com a protegida.

Un cop presa la decisió d'adoptar aquesta mesura, cal plantejar si es pren en relació amb tota l'RLT, o se n'han d'excloure els llocs de treball dels titulars dels quals no han manifestat la seva oposició al lliurament de les dades sol·licitades, o fins i tot han manifestat expressament la seva conformitat a la difusió d'aquestes dades. Ultra les dificultats operatives que comportaria distingir, en funció de les alegacions presentades, entre els llocs de treball les dades sol·licitades dels quals es poden donar immediatament i aquells les dades dels quals només es poden donar un cop aquesta Resolució esdevingui ferma, la GAIP considera que cal donar prioritat a la coherència amb l'objecte de la sol·licitud d'informació pública, de manera que si aquest és el de determinades dades del conjunt de l'RLT de l'escala de suport del Cos de Mossos d'Esquadra, el que procedeix és facilitar-les pel conjunt d'aquesta escala, i no de forma fraccionada i escalonada.

8. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió (GAIP) les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les de les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst per l'apartat 30 del seu Manual de Reclamacions, podent adoptar les mesures que s'hi preveuen pel cas d'incompliment.

9. *Publicació*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució:

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió d'1 de març de 2016, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 34/2015 i, en conseqüència, declarar que la persona reclamant té dret a que la Direcció General de la Policia li lliuri la informació següent, en relació amb els llocs de treball reservats a l'escala de suport del cos de Mossos d'Esquadra:
 - a) Codi del lloc de treball.
 - b) Si el lloc està ocupat o vacant.
 - c) Si està ocupat, indicar el tipus de provisió.
 - d) Si el lloc de treball resta ocupat per funcionari de carrera o interí.
 - e) Si el lloc de treball no està ocupat i existeix reserva.
 - f) La identificació dels llocs de treball que resten subjectes a amortització.
2. Denegar l'accés a la informació relativa als motius de la reserva de plaça, atès que el seu coneixement pot dur a la difusió de dades personals especialment protegides.
3. Declarar, en aplicació formal del pronunciament fet en aquest sentit per l'informe de l'APDCAT, que la persona reclamant té dret a que la Direcció General de la Policia li indiqui el codi del seu lloc de treball.
4. Anul·lar parcialment la resolució del director general de la policia de 18 de desembre de 2015, en tot allò que s'oposi als apartats anteriors.

5. Declarar que la informació determinada a l'apartat 1 no es pot lliurar mentre no hagi transcorregut el termini per a interposar recurs contenciós administratiu contra aquesta Resolució (dos mesos des de la seva notificació) sense que s'hagi formalitzat; a aquests efectes, s'entendrà complida aquesta condició si al finir el termini indicat cap de les persones interessades no acredita a la Direcció General de la Policia la seva interposició. De presentar-se aquest recurs, la reserva de lliurament de la informació es mantindrà únicament si la impugnació s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió i si el tribunal les atorga.
6. Requerir a la Direcció General de la Policia que faciliti a la persona reclamant la informació indicada als apartats 1 i 3 en el termini màxim de quinze dies, a comptar des de:
 - a) La notificació d'aquesta Resolució, en el cas de la informació de l'apartat 3.
 - b) El decurs del termini assenyalat a l'apartat 5, en el cas de la informació de l'apartat 1.
7. Requerir a la Direcció General de la Policia que informi la GAIP de les actuacions fetes per a l'execució material d'aquesta resolució.
8. Convidar a la persona reclamant que comuniqui a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució d'aquesta resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.
9. Declarar la finalització del procediment de reclamació 34/2015 i disposar la publicació d'aquesta Resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 1 de març de 2016

Hi consta la firma.

Elisabet Samarra i Gallego
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.